

[Finansministeren.]

komme med Revisionsforslag vedrørende baade den direkte og den indirekte Beskatning saa betids, at det ikke tiere skal blive nødvendigt at fremsætte Forslag til Forlængelse af den bestaaende midlertidige Skattelovgivning.

Sluttelig skal jeg tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 164 af 16. Maj 1934 om Lempelser for visse Laan til sønderjyske Landbrugere, Haandværkere, handlende og Fiskere m. fl., saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 105 af 7. April 1936, jfr. Bekendtgørelse Nr. 127 af 22. April 1936.*

De Afdrags- og Rentelempelser, som i 1934 blev gennemført for en Række sønderjyske Laaneomraader, fik i 1936 med enkelte Udvidelser forlænget Gyldighed indtil Udgangen af 1938, og der melder sig da herefter det Spørgsmaal, hvorvidt denne særlige Støtteforanstaltning for Sønderjylland endnu en Tid bør opretholdes. Selv om der i Almindelighed er indtraadt en Bedring i Landbrugets Vilkaar, ogsaa for de sønderjyske Landsdeles Vedkommende, har Regeringen dog ikke anset det for tilraadeligt nu at lade de paagældende Lempelser bortfalde, idet det sønderjyske Landbrug er særlig haardt ramt af Mund- og Klovesygen, og den Støtte, der her er Tale om, kommer store Dele af dette Landbrug til gode.

Man foreslaar derfor den hidtil gældende Lov forlænget i Overensstemmelse med, hvad der er indstillet fra det Udvalg, hvortil Administrationen af Renteordningen er henlagt.

I Udvalgets Indstilling er anført, at man der har drøftet visse Ændringer, som det ved en Forlængelse af Loven kunde være hensigtsmæssigt at søge gennemført, nemlig dels Ændringer i Reglerne for Beregningen af Lempelser i det enkelte Tilfælde og dels visse Ændringer tagende Sigte paa en noget hurtigere Amortisering af den af Loven omfattede Gæld. Grundlaget ved Beregningen af Lempelserne har hidtil været Gældsforholdene ved December Termin 1933 uanset senere indtraadte Forandringer, og ved Ansættelsen af de enkelte Ejendommers Panteværdi, som ogsaa er medbestemmende ved Beregningen, har man dernæst været bundet til Ejendoms-

skyldvurderingen i 1932, saaledes at den nye Vurdering i 1936 ikke er kommet i Betragtning. I begge Henseender har Udvalget haft under Overvejelse at foreslaa en à jour-Føring af Udgangspunktet, ligesom det har overvejet Spørgsmaalet om en mindre Forhøjelse af de ved Loven fastsatte Afdrag samt Indførelse af en Bestemmelse, gaaende ud paa, at Restancer fra Aarene 1931—33, for hvilke der er ydet Henstand i Henhold til Lovens § 5, Stk. 4, afdrages efter samme Regler som den øvrige Gæld. Udvalget har dog ikke ment for Tiden at burde foreslaa Ændringer paa disse Punkter, men har indstillet, at Loven forlænges i uændret Stand i 1 eller 2 Aar.

Da en à jour-Føring af Beregningsgrundlaget gennemgaaende vil medføre en Nedgang i Rentelettelsen, og en Forøgelse af Afdragene ligeledes vil formindske den hidtidige Lempelse, har Regeringen kunnet slutte sig til Udvalgets Standpunkt, saaledes at Loven foreslaas forlænget uændret i 2 Aar indtil Udgangen af 1940.

Der er i Anledning af den nugældende Lovs Udløb rettet Henvendelse til Regeringen fra forskellige Landbokredse i Sønderjylland. Angaaende Enkelthederne i den nugældende Lov er der af de sønderjyske Landboforeninger og Husmandsforeninger i en fælles Henvendelse fremsat Ønske om, at Rentelettelsesudvalget faar Bemyndigelse til, hvor Omstændighederne taler derfor, ved Beregningen af Lempelserne at nedsætte Panteværdien med indtil 10 pCt., ligesom det er henstillet, at Ejere, der er kommet til, og Gæld, der er stiftet efter den oprindelige Lovs Gennemførelse, men inden den nugældende Lovs Ikrafttræden i April 1936, ogsaa skal kunne nyde godt af Loven. Endvidere har disse Foreninger foreslaaet en Forlængelse af Loven for 5 Aar. Som nævnt gaar Lovforslaget ud paa en Forlængelse i 2 Aar, og derved bør man blive staaende, bl. a. fordi Spørgsmaalet om yderligere Foranstaltninger vedrørende Landbrugsgælden, omfattende hele Landet, endnu er under Overvejelse.

Hvad angaar Ejerskifte og ny Gældsstiftelse i Tiden indtil April 1936, drejer det sig i begge Tilfælde om Forhold, der vil kunne ændres, uden at der dertil kræves Lovændring. Om en Ændring i den nu